

עין משפט ו עין מוצה

בז א ב ד מ"י פרק טו מהל'

שגנות הל' ו':

ג מ"י פ"ד מהל' סנהדרין הל'

יז הל' מ"י פ"ד מהל' כל מקדש

הל' ד':

יד ח מ"י פט"ו מהל' שגנות הל'

ז':

יז ח מ"י פ"א מהל' עבודת יו"כ

הל' ב':

ב ח מ"י פ"ו מהל' אסורי ביאה

הל' א והל' י סתם לאוין קבא

הל' ג סתם עשין קבא:

בא ט מ"י טס הל' א':

בב י מ"י פ"ב מהל' אבל הל' ו'

סתם לאוין דל':

בג ח מ"י פ"א מהל' ביאת

מקדש הל' י סתם לאוין ט':

בר ח מ"י פ"ו מהל' רחל הל' ט:

בד מ מ"י פ"א מהל' כל המקדש

הל' ג סתם עשין קבא:

בו ג מ"י טס הל' י':

בז ס ע מ"י טס סלסא יא ופיא

הל' א והל' מהל' מלכא כל המקדש

הל' ו ופיא מהל' מלכא הל'

בב ט מ"י פ"א מהל' כל המקדש

הל' א ופיא מהל' מלכא הל'

ס סתם עשין קבא:

ל ק מ"י פ"ד מהל' כל המקדש

הל' כ ופיא מהל' מלכא הל' י'

ס סתם עשין קבא:

יא:

מה להטן שאין על גביו אלא ה' אלהיו. דמלך קא משמע' קרא דכתיב

שום תשים עליך מלך (דברים י'): **כגון אני מהו כשעזי**. כלומר נשיאות

דידי מי היו נשיאות מעליא דאילו הוינא בזמן שצית המקדש קיים מיימינא

שעיר או לא: א"ל הרי ארסך צבאל. ראש גולה שצבאל דהוי על גבך

ואנן בעינן שאין על גביו אלא ה' אלהיו:

הסם שצנ. דהיינו מקל כמו כי תכנו צבצנ

לא ימות (משל' בג): **והכל מחוקק**.

חכס: ברתני' איזא הוא המשית.

שמציא פרי כהוראה זה המשוש בשמן

המשחה: ולא מרוכב צנגדים. שצצית

שני שלא היה להם שמן המשחה: אין

צין כסן משוח בשמן המשחה למרוכב

נגדים אלא פרי הכא על כל המאזא.

שמרוכב צגדים אינו מציא פרי העלס

דכר לא משלו ולא משל כצור אבל מציא

כשצה או שעירה ^(כ) **דחידר: ואין צין כסן**

המשמש. והיינו ראשון שחור לעבודתו

ובין כסן שעבר דהיינו שני שמינו מחמיו

ועשירית האיסה שלו: ווס ווס. צין

כסן המשמש דהיינו ראשון שחור לעבודתו

דלאחר (שנעבר) שחור] הראשון מעצירין

השני: שוים צעזעוס היום. דמקרינ'

קרצנות היום ציוה"כ איה שירא:

גב' שמן המשחה שעשה משא. דכדמיב

שמן משחת קדש יהיה זה לי (שמות ל):

זו שולקין אס העקרים. אותם שרשים

של צנמים האמורים בפרשה דכתיב [שס]

ואמה קח לך צנמים ראש מר דרור וגו':

כהן משיח פרק שלישי הוריות

והלא נסוך זו אס העקרים אינו מספיק. לפי שהשמן לא היה אלא שנים

עשר לוגין דכדמפרש לקמן והעקרים היו מרוצין ואפילו צסיכה היה נבלע

בעקרים כל שכן בשליקה: אלא שורה אס העקרים צמים. צרישא שזיו

שמן. לאחר שהוילאס מן המים כדי שיקלוט

השמן מרים הכשמים: וקפחו. ומוילא

השמן לאלתר. וקפחו כמו קפחתי את

הרועה (וימא דף פג): טעון משיחה.

ואי לא משוח בשמן לא הוי כה"ג: מפני

מהלוקסו. דהיכא דאיכא מחלוקת בעי

משיחה: ממלכחו הוא וגניו קרצ

ישראל משמע ירושה היא להס כלס

שמוריס ירושה לגניו: ולא כל דבעי

מלגא מורים לגניו מלכותא. אפילו

כלא משיחה ירושה היא בזמן שגלוס

ציראל: משוס ומלך ראשון הוא. ממשפחה

דלעו מלך בן מלך: וס. דמלכות בית דוד

טעון משיחה: ואין אחר. שאינו ממלכי בית

דוד טעון משיחה: משוס מחלוקסו של יורס

נמעול בשמן המשחה. דלמקרינ לגיל דמלכי

ישראל אין מושחין ממנו: כאפרסמא דכיא.

דלא הוי משמן המשחה: ומאי צבור.

דקרי ליה הצבור יוחנן: כצור למלכות.

שמלך ראשון: יורס ממלא מקוס אצוסי

וס. דכי מלך אכתי הוה לדיק ממלכ'

מקוס אצוסי הוה ואחר כך החמין:

משולס צמעשוי. דלדיק גמור הוה צעל

מעשים טושים: אמר לו. נבוכד נכר כי

ידיק עליך את הדין אס ממרוד צי:

ומי

האלמנה ואינים מטמאים בקרוביהם יולא

פורעים ולא פורמים י'מחזירין הרוצח: **גב' ית"ר** שמן המשחה שעשה משה במדבר היו שולקים בו את

העיקרים דברי ירבי יהודה רבי יוסי אומר והלא לסוך את העקרים אינו סופק אלא ישרוין את העקרים

במים ומציף עליו שמן וקולט את הריח וקפחו אמר לו רבי יהודה וכי גם אחד נעשה בשמן המשחה

והלא תחלתו שנים עשר לוגין וממנו היה נמשח משכן וכליו ואהרן ובניו כל שבעת ימי המלואים

ובכלו קיים לעתיד לבוא שנאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם ויחנן אידך י' ויקח משה

את שמן המשחה וימשח [את] המזבח [ואת] כל אשר בו רבי יהודה אומר שמן המשחה שעשה משה

במדבר כמה נסים נעשו בו מתחלה ועד סוף תחלתו לא היה אלא שנים עשר לוגין ראה כמה יורה בולעת

וכמה עקרים בולעים וכמה האור שורף ובו נמשח משכן וכליו ואהרן ובניו כל שבעת ימי המלואים

ובו נמשחו כהנים גדולים ומלכים יואפילו כהן גדול בן כהן גדול טעון משיחה יואין מושחים מלך

בן מלך ואם תאמר מפני מה משחו את שלמה מפני מחלוקתו של אדוניא ואת יואש מפני עתליה ואת

יהואחז מפני יהויקים שהיה גדול ממנו שתי שנים ואותו שמן קיים לעתיד לבוא שנאמר שמן משחת

קדש יהיה זה לי לדורותיכם י'זה בנימטריא שנים עשר לוגין הוו אמר מר ואפילו כהן גדול בן כהן

גדול טעון משיחה מגלך דכתיב והכהן המשיח תחתיו מבניו נימא קרא והכהן מתחתיו מבניו מאי

המשיח קמ"ל דמבניו דכהן גדול אי הוי משיח הוי כהן גדול ואי לא לא הוי כהן גדול אמר מר ואין

מושחין מלך בן מלך מגלן אמר רב אחא בר יעקב דכתיב למען יאירך ימים על ממלכתו וגו' **ירושא**

היא לכם ומגלן דכי איכא מחלוקת בעי משיחה ולאו כל דבעי מלכא מורית מלכותא לכניה אמר רב

פפא אמר קרא הוא ובניו בקרב ישראל בזמן ששלום בישראל קרינא ביה הוא ובניו ואפילו בלא

משיחה תנא אף יהוא בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם ותיפוק ליה משום דראשון

הוא חסורי מחסרא והכי קתני מלכי בית דוד מושחין מלכי ישראל אין מושחין מגלן אמר רבא אמר

קרא קום משחתו כי זה וגו' זה טעון משיחה ואין אחר טעון משיחה אמר מר אף יהוא בן נמשי לא

נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם ומשום מחלוקתו של יורם בן אחאב נמעול בשמן י'כדאמר רב

פפא באפרסמא דכיא ה"נ באפרסמא דכיא ואת יהואחו מפני יהויקים שהיה גדול ממנו שתי שנים

ומי קשיש מיניה והכתיב ובני יאשיהו הכבדו יוחנן השני יהויקים השלישי צדקיהו הרביעי שלום

וא"ר יוחנן הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז לעולם יהויקים קשיש ומאי כבוד בבזר למלכות

י'ומי מלכי זוטרי מקמי קשישי והא כתיב ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הכבדו יהורם יממלא מקום

אבותיו הוה יהויקים לאו ממלא מקום אבותיו הוה אמר מר הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז

והא חד חד קא חשיב דכתי' השלישי הרביעי מאי שלישי שלישי לבנים ומאי רביעי רביעי למלכות דמעיקרא

מלך יהואחז ולבסוף יהויקים ולבסוף יכניה ולבסוף צדקיהו ת"ר הוא שלום הוא צדקיהו ולמה נקרא שמו

שלום שהיה י'משולם במעשיו איכא דאמרי שלום ששלמה מלכות בית דוד בימיו ומה שמו מתניה

שמו שנאמר י'ומלך מלך בבל את מתניה דודו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו א"ל יח יצדיק עליך את

הדין אם תמרוד בי ו(שנאמר י' ויביאהו בבבל) וכתבי' י' וגם במלך נצור מרד אשר השיבוע באלהים

ובי

וא"ר יוחנן הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז

והא חד חד קא חשיב דכתי' השלישי הרביעי מאי שלישי שלישי לבנים ומאי רביעי רביעי למלכות דמעיקרא

מלך יהואחז ולבסוף יהויקים ולבסוף יכניה ולבסוף צדקיהו ת"ר הוא שלום הוא צדקיהו ולמה נקרא שמו

שלום שהיה י'משולם במעשיו איכא דאמרי שלום ששלמה מלכות בית דוד בימיו ומה שמו מתניה

שמו שנאמר י'ומלך מלך בבל את מתניה דודו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו א"ל יח יצדיק עליך את

הדין אם תמרוד בי ו(שנאמר י' ויביאהו בבבל) וכתבי' י' וגם במלך נצור מרד אשר השיבוע באלהים

ובי

מסורת הש"ס

והלא נסוך זו אס העקרים אינו מספיק. לפי שהשמן לא היה אלא שנים

עשר לוגין דכדמפרש לקמן והעקרים היו מרוצין ואפילו צסיכה היה נבלע

בעקרים כל שכן בשליקה: אלא שורה אס העקרים צמים. צרישא שזיו

שמן. לאחר שהוילאס מן המים כדי שיקלוט

השמן מרים הכשמים: וקפחו. ומוילא

השמן לאלתר. וקפחו כמו קפחתי את

הרועה (וימא דף פג): טעון משיחה.

ואי לא משוח בשמן לא הוי כה"ג: מפני

מהלוקסו. דהיכא דאיכא מחלוקת בעי

משיחה: ממלכחו הוא וגניו קרצ

ישראל משמע ירושה היא להס כלס

שמוריס ירושה לגניו: ולא כל דבעי

מלגא מורים לגניו מלכותא. אפילו

כלא משיחה ירושה היא בזמן שגלוס

ציראל: משוס ומלך ראשון הוא. ממשפחה

דלעו מלך בן מלך: וס. דמלכות בית דוד

טעון משיחה: ואין אחר. שאינו ממלכי בית

דוד טעון משיחה: משוס מחלוקסו של יורס

נמעול בשמן המשחה. דלמקרינ לגיל דמלכי

ישראל אין מושחין ממנו: כאפרסמא דכיא.

דלא הוי משמן המשחה: ומאי צבור.

דקרי ליה הצבור יוחנן: כצור למלכות.

שמלך ראשון: יורס ממלא מקוס אצוסי

וס. דכי מלך אכתי הוה לדיק ממלכ'

מקוס אצוסי הוה ואחר כך החמין:

משולס צמעשוי. דלדיק גמור הוה צעל

מעשים טושים: אמר לו. נבוכד נכר כי

ידיק עליך את הדין אס ממרוד צי:

ומי

האלמנה ואינים מטמאים בקרוביהם יולא

פורעים ולא פורמים י'מחזירין הרוצח: **גב' ית"ר** שמן המשחה שעשה משה במדבר היו שולקים בו את

העיקרים דברי ירבי יהודה רבי יוסי אומר והלא לסוך את העקרים אינו סופק אלא ישרוין את העקרים

במים ומציף עליו שמן וקולט את הריח וקפחו אמר לו רבי יהודה וכי גם אחד נעשה בשמן המשחה

והלא תחלתו שנים עשר לוגין וממנו היה נמשח משכן וכליו ואהרן ובניו כל שבעת ימי המלואים

ובכלו קיים לעתיד לבוא שנאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם ויחנן אידך י' ויקח משה

את שמן המשחה וימשח [את] המזבח [ואת] כל אשר בו רבי יהודה אומר שמן המשחה שעשה משה

במדבר כמה נסים נעשו בו מתחלה ועד סוף תחלתו לא היה אלא שנים עשר לוגין ראה כמה יורה בולעת

וכמה עקרים בולעים וכמה האור שורף ובו נמשח משכן וכליו ואהרן ובניו כל שבעת ימי המלואים

ובו נמשחו כהנים גדולים ומלכים יואפילו כהן גדול בן כהן גדול טעון משיחה יואין מושחים מלך

בן מלך ואם תאמר מפני מה משחו את שלמה מפני מחלוקתו של אדוניא ואת יואש מפני עתליה ואת

יהואחז מפני יהויקים שהיה גדול ממנו שתי שנים ואותו שמן קיים לעתיד לבוא שנאמר שמן משחת

קדש יהיה זה לי לדורותיכם י'זה בנימטריא שנים עשר לוגין הוו אמר מר ואפילו כהן גדול בן כהן

גדול טעון משיחה מגלך דכתיב והכהן המשיח תחתיו מבניו נימא קרא והכהן מתחתיו מבניו מאי

המשיח קמ"ל דמבניו דכהן גדול אי הוי משיח הוי כהן גדול ואי לא לא הוי כהן גדול אמר מר ואין

מושחין מלך בן מלך מגלן אמר רב אחא בר יעקב דכתיב למען יאירך ימים על ממלכתו וגו' **ירושא**

היא לכם ומגלן דכי איכא מחלוקת בעי משיחה ולאו כל דבעי מלכא מורית מלכותא לכניה אמר רב

פפא אמר קרא הוא ובניו בקרב ישראל בזמן ששלום בישראל קרינא ביה הוא ובניו ואפילו בלא

משיחה תנא אף יהוא בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם ותיפוק ליה משום דראשון

הוא חסורי מחסרא והכי קתני מלכי בית דוד מושחין מלכי ישראל אין מושחין מגלן אמר רבא אמר

קרא קום משחתו כי זה וגו' זה טעון משיחה ואין אחר טעון משיחה אמר מר אף יהוא בן נמשי לא

נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם ומשום מחלוקתו של יורם בן אחאב נמעול בשמן י'כדאמר רב

פפא באפרסמא דכיא ה"נ באפרסמא דכיא ואת יהואחו מפני יהויקים שהיה גדול ממנו שתי שנים

ומי קשיש מיניה והכתיב ובני יאשיהו הכבדו יוחנן השני יהויקים השלישי צדקיהו הרביעי שלום

וא"ר יוחנן הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז לעולם יהויקים קשיש ומאי כבוד בבזר למלכות

י'ומי מלכי זוטרי מקמי קשישי והא כתיב ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הכבדו יהורם יממלא מקום

אבותיו הוה יהויקים לאו ממלא מקום אבותיו הוה אמר מר הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז

והא חד חד קא חשיב דכתי' השלישי הרביעי מאי שלישי שלישי לבנים ומאי רביעי רביעי למלכות דמעיקרא

מסורת הש"ס

(א) וימא נב: (בכריתות ה': תוספתא טוטה סיני: ר"צ ותוספתא דיומא פ"ב סי' דרבי' פמ"ב), (ג) כריתות ה: (א ש"ס נש' מנחות ט"ה פ"ט), (ד) נכריתות ה: (ה) נכריתות ט"ז, (ו) זיל פסקא, עיב"ך, (ז) ונערך הני דהבירא פי' חוקך ועי' בכריתות ה' ושי' ערוך ערך הכר כ. (ח) ב"ז ס"ג, (ט) ב"ט, (י) ז"ל למיכל כן איתא בכריתות וכן הוא גרסת הטור לר"ח פי' מקסי"ג איתא בערוך פי' קרא ד' איתא למחזי, (יא) ז"ל לבניה, (יב) ושי' רשיי בעי"ז בת. ד"ה תקרא ורשיי ב"ק כה. ד"ה פקלקלתא, (יג) ונמליה ד"ה, (יד) פ"ב פ"ג א, (טו) חולין לא קלי: קדושין כ"ה, (טז) מילה ט"ז, (יז) ופי' ה"אל, (יח) נשמות כ"ה, (יט) ונמנדין י, (כ) זכרה וז' משפחה ונמנה היה בזמנים: פסוק א מהל' כל מקדש הילכו ט' וזמנו סוף X, (כא) (נמנדין כ),

—

תורה אור השלם

- ולקחתם את ארון יְהוָה וְהַתָּמָה אֶת אֹרֹת הַתְּעֵלָה וְאֵת כְּלֵי הַתְּעֵלָה אֲשֶׁר הִשְׁתַּבַּח לוֹ אֲנִי־שֵׁשֶׁת־אֲבָרֹת מִצֹּרֹת וְשִׁלְחֹתָם אֲנִי וְתִלְכָּן׃ שמואל א' ח ה'
- וַיֵּלֶךְ תְּ אֶתְךָ וְאֵת מִלְכָּךָ אֲשֶׁר בְּכָאֲצִבְעוֹ בֵּין רִיסֵי עֵינָיו וּמוֹשֵׁךְ אֲכָצֶנּוּ עַל הַרְאָשׁ וְהוֹלֵךְ עַד שְׁמִיעַי לַעֲרוֹךְ כִּכְף יוֹנִי כוה י' ^ו נוספים לו שְׁמֵן בֵּין רִיסֵי עֵינָיו. וסם מושיחם לכהן כמין כף יוני כפרששא: מאן דאמר יציקא עדיפא דכפיס ויוק משמן המשה. והלוי וימשה: שכן אהם מואל אלל כלי שרם. דהוא משיחה ולא יציקא: מס טעם ויוק משום דוימשה. ככל: כשהוא מספר. כשהיה מדבר עם אחרים: עולות ויושבים. בעקרי זקנו כדי שלא יפלו: שמה ח' מעלטי בשמן המשה. שנגעתי זו כשהלשנתי: ואני מעלטי. שמה פל עלי מן השמן במקום שאין ראוי למשיחה ומעלתי: והורדסם אוסו אל

- תהלים קלג ב
- שיר המעלות ללךד הנח מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: תהלים קלג א
- וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עַל עַמְּכֶם אֵת עַבְדֵי אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְבַּתֶּם־אֵת שְׁלֹמֹה בְּנִי עַל הַפְּדִיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְהִרְדַּתֶּם־אֹתוֹ אֶל תְּרוּן׃ תהלים א' ח ה'
- וַתֵּן לָכֶם אֲדֹנֵי יָדְכֶם עַל־כֵּן לִחְזֹץ וְלֹא יִכְנַע עוֹד מִדִּוְרָךְ וְהָיָ עֲרֹךְ רֹאוֹת אֶת מוֹדִיךְ׃ ישיהו כח ב

- וַתַּחֲפֹל תַּחַת וַתִּשְׁתַּחֲוֶה עַל־לְבִי בְּיָד יָדְךָ קֶרֶן בִּי רֹחַב פִּי עַל־אֹיְבֵי כִי שְׁמַחְתִּי בַשְּׁתִּי׃שמואל א' ב א
- אִם הִבֵּתָּ וְהִשְׁתִּיחַ יִתְקַא לֹאשְׁתִּי הֵנָּה וְהִרְבֵּי כִי חֲסִידָא וְהָיָ תֵּאָא פִּר כִּן עַל־תָּמִים לֵאָן לְקִטְאָתָּהּ׃ ויקרא ד ג

ומי סוף שמן המשהח. צימי יהואחז דקמי יהואחז נמשח מפני יהויקים: **והפניא משנגנו הארון וכו'**. מדרכמי תשימו בחרגו מלדו דלרגו כלד ארון קלי אלמא בחדרי ארון נגנו ומדקאמר יאשיהו מנו את ארון ה' בזית וגו' משמע שזיה לנגונו: **אין לסם משא כנפא**. ואמרינן במסכת שקלים ^פ אמר להם אם גולה עמכם שוב אינכם מחזירין אוסו ככתמיכם לזה לנגונו: **אחיא טס טס**. דמצי בזהו ^ק [שמות כה] וועדמי ק' טס ודכמי אהך מעל הכפורת וגו' ומצי [טס נון] וועדמי שמה לגני ישראל ומצי בללגנת המן [טס נון] ותן שמה מלא העומר מן מה ארון נגנו אף כללגנת המן נגנו: **אפיא דורוס דורוס**. דכמי בללגנת המן והנח אותו לפני ה' למשמרת לדורותים [טס] וכמי בשמן המשה שמן משח קדש יהיה זה לי לדורותים [טס ל] מה כללגנת המן נגנו אף שמן המשה נגנו: **משמרת משמרת**. דכמי בללגנת המן דהי נגנו למשמרת לדורותים וכמי במקלו של אהרן למשמרת לאות לבני מרי וגו' ^ק מה כללגנת המן נגנו אף מקלו של אהרן נגנו: **אמר רב פפא באפרסמא** (כוה): **כמין כף יוני**. שמתחיל למשוח בללצננו בין ריסי עיניו ומושך אלצננו על הראש והולך עד שמגיע לעורף ככף יוני כוה ^ר ^ו נוספים לו שְׁמֵן בֵּין רִיסֵי עֵינָיו. וסם מושיחם לכהן כמין כף יוני כפרששא: מאן דאמר יציקא עדיפא דכפיס ויוק משמן המשה. והלוי וימשה: שכן אהם מואל אלל כלי שרם. דהוא משיחה ולא יציקא: **מס טעם ויוק משום דוימשה**. ככל: **כשהוא מספר**. כשהיה מדבר עם אחרים: **עולות ויושבים**. בעקרי זקנו כדי שלא יפלו: **שמה ח'** מעלטי בשמן המשה. שנגעתי זו כשהלשנתי: ואני מעלטי. שמה פל עלי מן השמן במקום שאין ראוי למשיחה ומעלתי: והורדסם אוסו אל

כהן משיח פרק שלישי הוריות

יב.

גיוון. אלמא בעי משיחה על המעיין: ניסלי. ידליק: **אי משיך נסוריס**. שדולק כל זמן שהשמן בתוכו: **ליצי פרנגולא**. על שם ההוא עיסקא: **שמן ושפי**. שמשמנת ומשכחת: **ציסא דחברא**. בית חשך: ולא מילתא היא. דזימנא דאף על גב דלית ליה בצואה דבצואה הדך אחי ואפי' הכי לא ליעבד הכי

דללמא לא חזי בצואה דבצואה חלשה דעמיה ומתערע מוליה ולא הדך אחי נמשוס דמיתערע מוליה דאי לא הוה עביד הכי לא הוה מיתערע מוליה והדך אחין הלכך לא ליעביד: **קרא ורוביא כריסי וסילקא וסמרי**. דהני גלילי לעגל טפי משאר ירקות. קרא דלעת רוביא חלפן: **גרסו מסניסא**. מעיקרא כי היכי דתהוי מרגלא מילתא בפומייהו ותהוין ידעין למשאל ליה: **משמץ שמעשא**. דלא ליפסקו מפומייהו כמעין זה שמוחך והולך: **דמסא מחסיא**. הוו תלמידי חכמים רחויים להוראה ותרבות יפה היה בהם אלל בפומדיהם לא הוי תרבות מעליא כל כך וקאמרו ליה מוטב לו לדור בלשפה כמתא מחסיא מלדוי בלשפדנא בפומדיהתא: **גילדנא סריא**. מוטב לאלול דג קטן מוסרם כדלמרינן בפ"ק דמו"ק (דף יא): כורא סמוך למיתרמיה מעלי: **מסותא דרמי כיפי**. שלס דברים נלמרו משוחז חזוק שמשדר את האלן כשזפסיס הימנו אעפ"י לא תאכל הימנו כדלמרינן בפסוק (עריז פסחים) וואלו עוגנין (פסחים דף מג.) שלס דברים נלמרו כמות מטמטס את הלז וכו'. כיפי סלעיס כדמתרגמינן סלע כילא ^א. אית דמפרשי מוטב תאכל גילדנא סריא שאין דמיה יקריס מכותם סאכוליס אומו שעריס ושריס הדריס דרמי כיפי כלומ' בלגלגלס וחומות גדולות לפי שדמיהם יקריס: **אס סכנן הפשטי יול נמן**. יציל פר שהיה משוח מ"ל כהן: **סמיומן שנמשוחיס**. דהיינו כהן גדול: **מרוכס נגריס מנין סלמוד לומר**. והביא הכהן המשיח: **איתנא**

אהרן וגו' כמין שני טפי מרגליות היו תלויות לאהרן בוקנו אמר רב פפא תנא כשהוא מספר עולות ויושבות לו בעיקר זקנו ועל דבר זה היה משה דואג אמר שמא חם ושלום מעלתי בשמן המשחה יצתה בת קול ואמרה בשמן הטוב וגו' ^ב כמל חרמון מה מל חרמון אין בו מעילה אף שמן המשחה שבוקן אהרן אין בו מעילה ועדיין היה אהרן דואג אמר שמא משה לא מעל אבל אני מעלתי יצתה בת קול ואמרה לו **ה'נה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד** מה משה לא מעל אף אתה לא מעלת ת"ר יאין מושיחים את המלכים אלא על המעיינ כדי שתמשך מלכותם שנא' ^א ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אויביכם וגו' והורדתם אותו אל גיוון ^א אמר רבי אמי מאן דבעי לידע אי מסיק שתייה אי לא ניתיל שתייה בעשרה יומי דבין ראש השנה ליום הכפורים בביתא דלא נשיב ויקא אי משיך נהוריה נידע דמסיק שתייה ומאן דבעי למיעבד ^ב בעיסקא ובעי למידע אי מצלח אי לא מצלח לירבי תרנגולא אי שמין ושפר מצלח האי מאן דבעי למיפק [לאורחא] ובעי למידע אי חור ואתי לביתא אי לא ניקום בביתא ^א דחברא אי חזי בבואה דבבואה לידע דהדר ואתי לביתא ולאן מלתא היא דלמא חלשא דעתיה ומיתרע מזליה ^א אמר אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא ^א [לעולם] יהא גריל ^א למיחזי בריש שתא קרא ורוביא כרתי וסילקא ותמרי אמר להו רב משרשיא ^א לבריה כי בעיתו מייעל ומיגמרי קמי רבייכו גרסו מתניתא ועלו לקמי רבייכו וכי יתביתו קמיה חזו לפומיה דכתיב ^ו והיו עינך ראוות את מורידך וכי גרסיתו גרסו על נהרא דמאי דכי היכי דמשכן מיא משכן שמעתתיכו ותבי ^א אקילקלי דמתא מחסיא ולא תיבו אפדני דפומבריתא טב גלדנא סריא ^א דמתא מחסיא למיכל [מכותא דרמי כיפי ^א רמה קרני באלהי ^א רמה קרני ולא רמה פבי דוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכותן שאול ויהוא שנמשחו בכך לא נמשכה מלכותן: המשוש בשמן המשחה וכו': ת"ר ^א משיח יכול מלך ת"ל כהן אי כהן יכול מרובה בגדים ת"ל משיח אי משיח יכול משוח מלחמה תלמוד לומר והכהן המשיח שאינו משיח על גביו מאי משמע ^א כדאמר רבא הירך המיומנת שבידך הכא נמי המשיח המיומן שבמשוחחים אמר מר משיח יכול מלך מלך פר הוא דמייתי שעיר הוא דמייתי איצטריך ס"ד אמינא על שגגת מעשה יביא שעיר על העלם דבר יביא פר קמ"ל: אין בין משוח בשמן המשחה כו' מתניתין דלא כרבי מאיר דאי ר"מ הא ^א תניא מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצות דברי ר"מ ולא הוודו לו חכמים מ"ט דר"מ דתניא ^א משיח אין לי אלא משוח בשמן המשחה מרובה בגדים מנין תלמוד לומר הכהן המשיח במאי אוקימניה כרבנן

המצות. דכתיב ביה הכהן המשיח. ואציג: דגבי עשיית האיהפ כתיב נמי המשיח. ^א כתיב ביה נמי ביום המשת אותו ואין מעוט אחר מיטוט אלא לרבות. הרמ"ה דיל: ופצורם על הבתולות (ליקח) פי' [ליקח] בתולה ולא בעולה ולישנא דקרא נקט והוא אשה בבתוליה יקח ולא בעולה. ולאן הבא מכלל עשה עשה: פ"ש דר' מאיר דתניא משיח אין לי אלא משיח בשמן המשחה מרובה בגדים מנין תיל המשיח דה"א דמשיח משמע נמי מעוט כדאמרי' הירך המיומנת שבידך וימעות אחר מעוט לרבות [מרובין] בגדים. ורש"י דיל גרים תיל הכהן משמע דמיתורא דהבין דריש:

עין משפט גר מצוה

א ומי' פ"ד מהל' בית הכמירה הל"א:
לא ב ג ד מיי' פ"ק פ' מהל' כל המקדש הלכה ט:
לב ה מיי' שם הל' יא ופ"א מהל' מלכס יא:
גל ו טו"ע' פ"ר מהל' פ"ר מקדש פ"א:

—

מוסף רש"י

הש"ש בארנו מצדו. אלמא כל האל דהי ארון הי ארנו בחדיו וכי איתנא איתנא בחדיו (בכריתות ה: וכו"ז ויחא ב"ב, בסין גור, פסין על רלסו (בכריתות ה:) בסין ב"י, אית ויועני ושפוי סס דמלך שמן על רלסו ואח"כ בין ריסי עיניו ומלפנין כללצננו דרך הדפסת (טס), כשהוא בספר, מדכה, ל"א חסמפה, דשקיל מנחיה (טס), שעלתי, ששמיט טס ויתר מדי (טס), אבא אני בעלתי, שגניי טהיס מריח השמן שסמקי (טס), גיוון, שמין קטן סמוך ליושבים, ולא זהו ויחון מדרול היאל מנדן (טס), צידי' הרעיואל, לס כן (טס), בבואה דבבואה, זל כלל (טס), ורלאו ב"דראו דהי, דלא לעבד צוים הכי דלמנא היי סהנא כיהל ומלגר נפסיו ומיתרע מוליה דלמרינן דהטור והרסני (חולין קס), ויהי אילכ דגדלי מחר ויחלס דממקי (טס), אקיקר'א, אכסות (טס), אפני' דפומבריתא, סלטנין היו כדלמרינן דהטור והרסני (חולין קס), סומבדיהאל סלנין אמי אשסיק (טס), (בכריתות ג:) דבר קרבי ואל רחב פבי, ו ה' ה'א נוסחא שומגלית על סאל ויהוא שלס מיתקן מלכות, כממשות דוד ופלגס מבי קין המן ונמשחת שולו ויהא מבי קן אשסיק (טס), ברפאבר רלא סניק גיד הסה אלינא דר' יהודה דלמרי אית נוטא אלא חלחל והדעת כמכרת ע"י ויחן (חולין קלג), ויחן לא מה' דהיך ודס שניס סניסס סניכרמ (חולין קכא),

—

תוספות הרא"ש

וגנו שנאמר ויאמר ללויים המבינים [וכל ישראל] (בכס) הקדושים לה' תנו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל. ומשעת לישון פשטי דקרא דלמגניו קאמר. הוה דארון בבית המקדש הוי קאי דמאן אפקי מהחם דאיצטריך יאשיהו המלך (ולדודיה להודירי קאמר להו) ולמיפר להו לאהודירי לדוכתיה) ועוד לכותב קרא בבית ה' וממילא ידענא דשלמה בניה למקדש ל"ל לכותב בבית דוד בנה שלמה בן דוד מלך ישראל. אלא משמע מהכא דכי בנ"י שלמה לבית המקדש הוה ידע דסופי' ליהרב וישראל יגלו מעל אדמת' והבין בית תחת הקרקע שיהי' מוכן לנגנו בן ארון כדי שלא ישלשו [בין] די' אמות העולם. ועלוי קאמר יאשיהו בבית אשר בנה שלמה. ואיכא למירא הא דקאמר שלמה (ואיכין) (ואשיים) שם מקום לארון (מלכים א ח) אהרתי דוכתא קאמר. ולאן כי"ע ידעי ליה להתיא דוכתא אלא לחסדיי כהונה ולויה דהוה מסור להו דוד אחר דוד והיינו דכתיב ללויים המבינים (בכס) [וכל ישראל] הקדושים לה' שהיו בבינים ויודעים את מקומו; וכשהוא מספר ^א את זקנו עולות וירשבות בעקרי זקנו ונדביןן בכשר שאין שם שער. הרמ"ה דיל: והורדתם אותו אל למטה מירושלים והוא מי שלוח: אבשיך נהורא. מתמר ועולה (בעליה) [בעלת] משוך ולא מקטף אקטיפי שאינה נוטה לאנן ולאנן כדרך (שהשלבת) [השלחת] על ידי רוח. כדאמרי' (פסחים דף ח) גבי אור הגז יפה לבדיקה משום דאבשיך נהורא והגן מקטף אקטיפי: ^א פ' הבא על כל

^[1] וכן פרש"י בכריתות ג'א: (ב) דבור זה ודבור שלאחריו שייך לשלל מתנתי' (ג) עין בתורת הכהנים פ' טז ויחזישלמי פ"א דמגילה:

עין משפט ו עין מוצה

לד א מיי פקד א מהל' ענדת יוהי"כ ג ו עיין בנפץ מנחה:

לח ב מיי פיה מהל' כל המקדש ה' יב:

לז ב מיי שם ופיי מהל' מעשה הקרנות נלכה יז:

לז ד מיי פיה מהל' כל המקדש ה' יב:

קנע:

לח ה מיי פיה מהל' ענדת יוהי"כ ג ו:

לז ו מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

ב ו מיי פיי מהל' רחל' ה' ט:

בא ו מיי פיי מהל' אסורי נזיל':

בב ט מיי פיה מהל' כל המקדש ה' ו ופיי מהל' אסורי נזיל':

גא בלל' ו ופיי בלל' ה' גא ב ו מיי פיה מהל' נזיל':

בא ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בד ב מיי שם ה' ח:

בז ב מיי פיה מהל' כל המקדש ה' ו ופיי מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

בז ב מיי פיה מהל' אסורי נזיל':

יב:

אימא סיפא אין צין כהן המשמש לכהן שעצר. דהיינו שני: **אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפא**. דמשל ראשון הן גזלן הא לכל שאר דבריהם זה זה חס שוין דשני נמיו כל מצות כהונה גדולה עליו: **אסאן לרבי מאיר דתניא וכו'**. עבר דבריינא לא

היא ונסוב לה אלינא דסנאי. בחדא סבר לה כרבי מאיר וסתמה כרבי מאיר וזרישא סבר לה כרענן וסתמה כרענן:

רבי שמעון סבר לה כרבי מאיר בחדא. דכהן שעצר דשני כל מצות כהונה עליו

רוחן מפר יוה"כ ועשירית האיפא: ופליג

עליה בחדא. דאילו רבי מאיר סבר

מרכזה בגדים מביא פר הכא על כל המצות

והיינו פר העלם דכר של כבוד

ואילו ר' שמעון סבר דאילו מביא פר הכא על כל המצות כדמנן

אין צין משוח בשמן המשחה למרכזה בגדים אלא פר

הכא על כל המצות: ונטול חלק בראש.

נאע"ם שפיר יוה"כ ועשירית ואמשע נח' שליו

וההדיוט נד': **וכולם נוטגין כמשיח**

שעבר. דהיינו שני: **חוץ מפר יוה"כ**

ועשירית האיפא. דאין פר כהן המשמש

לכהן שעבר אלא פר יוה"כ ועשירית האיפא: **מאן שמעא ליג דאמר פטור**

על עומאם מקדש וקדשיו רבי שמעון:

סל צי נור שכן משחם (קדש) אלהיו עליו

ולא על משיח חבירו. למעוטי משוח

מלחמה דאין מקריב און אכל כהן גדול

מקריב און צין מרכזה בגדים וצין

ראשון שחור לעבודה ואפילו שני מפני

שכן ככלל כהונה [גדולה] לאסוקי משוח

מלחמה דלאו ככלל כהונה גדולה הוא:

ואחר שחלקו הכסות. למשוח מלחמה

שאני מקריב און ככהן גדול יכול לא

יהא מצווה על הכהונה: אלא שעבר מחמת קריו. דהוי כהן גדול מעליא

שכרי חוזר לעבודתו הוא: **עבר מחמת**

יוס הכפורים ועשירית האיפא. דמשל ראשון הן גזלן הא לכל שאר

דבריהם זה זה חס שוין דשני נמיו כל מצות כהונה גדולה עליו: **אסאן לרבי מאיר דתניא וכו'**. עבר דבריינא לא

היא ונסוב לה אלינא דסנאי. בחדא סבר לה כרבי מאיר וסתמה כרבי מאיר וזרישא סבר לה כרענן וסתמה כרענן:

רבי שמעון סבר לה כרבי מאיר בחדא. דכהן שעצר דשני כל מצות כהונה עליו

רוחן מפר יוה"כ ועשירית האיפא: ופליג

עליה בחדא. דאילו רבי מאיר סבר

מרכזה בגדים מביא פר הכא על כל המצות

והיינו פר העלם דכר של כבוד

ואילו ר' שמעון סבר דאילו מביא פר הכא על כל המצות כדמנן

אין צין משוח בשמן המשחה למרכזה בגדים אלא פר

הכא על כל המצות: ונטול חלק בראש.

נאע"ם שפיר יוה"כ ועשירית ואמשע נח' שליו

וההדיוט נד': **וכולם נוטגין כמשיח**

שעבר. דהיינו שני: **חוץ מפר יוה"כ**

ועשירית האיפא. דאין פר כהן המשמש

לכהן שעבר אלא פר יוה"כ ועשירית האיפא: **מאן שמעא ליג דאמר פטור**

על עומאם מקדש וקדשיו רבי שמעון:

סל צי נור שכן משחם (קדש) אלהיו עליו

ולא על משיח חבירו. למעוטי משוח

מלחמה דאין מקריב און אכל כהן גדול

מקריב און צין מרכזה בגדים וצין

ראשון שחור לעבודה ואפילו שני מפני

שכן ככלל כהונה [גדולה] לאסוקי משוח

מלחמה דלאו ככלל כהונה גדולה הוא:

ואחר שחלקו הכסות. למשוח מלחמה

שאני מקריב און ככהן גדול יכול לא

יהא מצווה על הכהונה: אלא שעבר מחמת קריו. דהוי כהן גדול מעליא

שכרי חוזר לעבודתו הוא: **עבר מחמת**

יוס הכפורים ועשירית האיפא. דמשל ראשון הן גזלן הא לכל שאר

דבריהם זה זה חס שוין דשני נמיו כל מצות כהונה גדולה עליו: **אסאן לרבי מאיר דתניא וכו'**. עבר דבריינא לא

היא ונסוב לה אלינא דסנאי. בחדא סבר לה כרבי מאיר וסתמה כרבי מאיר וזרישא סבר לה כרענן וסתמה כרענן:

רבי שמעון סבר לה כרבי מאיר בחדא. דכהן שעצר דשני כל מצות כהונה עליו

רוחן מפר יוה"כ ועשירית האיפא: ופליג

עליה בחדא. דאילו רבי מאיר סבר

מרכזה בגדים מביא פר הכא על כל המצות

והיינו פר העלם דכר של כבוד

ואילו ר' שמעון סבר דאילו מביא פר הכא על כל המצות כדמנן

אין צין משוח בשמן המשחה למרכזה בגדים אלא פר

הכא על כל המצות: ונטול חלק בראש.

נאע"ם שפיר יוה"כ ועשירית ואמשע נח' שליו

וההדיוט נד': **וכולם נוטגין כמשיח**

שעבר. דהיינו שני: **חוץ מפר יוה"כ**

ועשירית האיפא. דאין פר כהן המשמש

לכהן שעבר אלא פר יוה"כ ועשירית האיפא: **מאן שמעא ליג דאמר פטור**

על עומאם מקדש וקדשיו רבי שמעון:

סל צי נור שכן משחם (קדש) אלהיו עליו

ולא על משיח חבירו. למעוטי משוח

מלחמה דאין מקריב און אכל כהן גדול

מקריב און צין מרכזה בגדים וצין

ראשון שחור לעבודה ואפילו שני מפני

שכן ככלל כהונה [גדולה] לאסוקי משוח

מלחמה דלאו ככלל כהונה גדולה הוא:

ואחר שחלקו הכסות. למשוח מלחמה

שאני מקריב און ככהן גדול יכול לא

יהא מצווה על הכהונה: אלא שעבר מחמת קריו. דהוי כהן גדול מעליא

שכרי חוזר לעבודתו הוא: **עבר מחמת**

יוס הכפורים ועשירית האיפא. דמשל ראשון הן גזלן הא לכל שאר

דבריהם זה זה חס שוין דשני נמיו כל מצות כהונה גדולה עליו: **אסאן לרבי מאיר דתניא וכו'**. עבר דבריינא לא

היא ונסוב לה אלינא דסנאי. בחדא סבר לה כרבי מאיר וסתמה כרבי מאיר וזרישא סבר לה כרענן וסתמה כרענן:

רבי שמעון סבר לה כרבי מאיר בחדא. דכהן שעצר דשני כל מצות כהונה עליו

רוחן מפר יוה"כ ועשירית האיפא: ופליג

עליה בחדא. דאילו רבי מאיר סבר

מרכזה בגדים מביא פר הכא על כל המצות

והיינו פר העלם דכר של כבוד

ואילו ר' שמעון סבר דאילו מביא פר הכא על כל המצות כדמנן

אין צין משוח בשמן המשחה למרכזה בגדים אלא פר

הכא על כל המצות: ונטול חלק בראש.

נאע"ם שפיר יוה"כ ועשירית ואמשע נח' שליו

וההדיוט נד': **וכולם נוטגין כמשיח**

שעבר. דהיינו שני: **חוץ מפר יוה"כ**

ועשירית האיפא. דאין פר כהן המשמש

לכהן שעבר אלא פר יוה"כ ועשירית האיפא: **מאן שמעא ליג דאמר פטור**

על עומאם מקדש וקדשיו רבי שמעון:

סל צי נור שכן משחם (קדש) אלהיו עליו

ולא על משיח חבירו. למעוטי משוח

מלחמה דאין מקריב און אכל כהן גדול

מקריב און צין מרכזה בגדים וצין

ראשון שחור לעבודה ואפילו שני מפני

שכן ככלל כהונה [גדולה] לאסוקי משוח

כהן משיח פרק שלישי הוריות

מומו. דאילו חוזר לעבודתו מפני המום מניין שמואלו על הכהונה תלמוד לומר והוא: **משיח שננטרע**. כלומר כהן גדול שננטרע מהו באלמנה: מי אמרינן כהונה גדולה מנחא דמי להאי מאלמנה או דלמא כהונה גדולה מפיטור פטור ליה להאי מאלמנה וכי ננטרע דליכא כהונה גדולה לא פטור ומותר באלמנה: **עבר מחמת**

מומו מנין תלמוד לומר והוא. דאפילו עבר ראשון מחמת מומו אסור באלמנה

וכי ננטרע אין לך מוס גדול מזה ומשמי

מינה דאפילו הכי אסור באלמנה: **למטה למטה ממע**. דהיינו בשפת חלוקין:

למעלה למעלה ממע. בנזאר בשפה

במפתח חלוקין: **למטה מקמי שפה**.

שקורעין למטה משפה לפיו שהוא למטה

מבית האזלר: **למעלה מקמי שפה**.

שקורעין בית האזלר ממע: **כיון דנעמלא**

הוי קרע. דלס רגא אינו מנדיל אלא קורעין למטה משפה וילא ידי קריעה

אס כן כהן גדול הכי מני קרע למטה

מקמי שפה קרי כאן בגדיו לא יפרסו:

אינו אלא קרע של ספולת. דנעמלא לא ילא ידי קריעה הלכך מותר בכהן

גדול: **נראש וגנז על סוטע**. דכמי

ופרע אט רלש האשס (במדבר ה) ותנ

באס' סוטה (דף יז) הכהן אוחז בנגדיה

שמואל סבר לה בחדא כרבי יהודה.

דכל שאינו מנדיל מקמי שפה הוי קרע

של ספולת: ופליג עליה בחדא. דאילו רבי יהודה סבר דכהן גדול אינו נפרע

ופרימה כל עיקר ושמואל סבר דפורס

מלמטה למטה מקמי שפה: **למס לי**.

למכתב אשר לעולת התמיד אלא לכל

דמידיא בכל מקום היא קדמה דזה בנה

מסורת הש"ם

(א) וַיִּחַסֶּה אֱלֹהִים (ב) שָׁם, פסחים נג., (ג) יִלְכֹּד דַּעַת, יעקב^[דרוש מקור]; (ד) וַיִּבְרָא: אֵלֶּה דִּבְרֵי, (ה) כְּסוּדוֹת פֶּן, פ"ה, (ו) יִלְכֹּד, (ז) מִיר מו: (ח) וַיִּשְׁעַ שְׂמִינִים גְּדוּלוֹת, (ט) וַיִּשְׁעוּ נֶט, (י) לֹא נִמְלָא כְּסוּדוֹ וַיִּשְׁעוּ בִּימֵי, (י^א) (פסוקי ד'ר); (י^ב) [מְכַמֵּי אֲרוּר מַעַן פֶּן יִטַּע פְּסִיחַ]; (י^ג) [נִסְכֵּי]; (י^ד) תְּחִלָּתוֹ; (טו) וַיִּקְרָא (ד', ט) בְּעִי-נִסְפָּה: וַהֲשֵׁפֶה לִמּוֹת הַלֵּיט קוֹדֶם לְהִשָּׁפֶה וְאִפִּי הָיָה אֶשֶׁת לֹט וְאִפִּי הָיָה עֵנִיה מְאוּסָה דַּמְנִיה לֹט, נִסִּים מְאִשֶׁה, (ס) בַּע"פ: תְּחִלָּתוֹ;

»

תורה אור השלם

- וְהוֹצִיא אֶת הָפָר אֶל מִזְבֵּיחַ לְפָנֶיהָ וְשָׂרָף אֹתוֹ בְּאֵשׁ שָׂרָף אֶת הָפָר וְהָיָשׁוּן חֲטָאת הַקֹּהֵל הָיָה: וְקָרָא ד א ב
- וְכָל אִשָּׁה לֹא יִקְרָה בְּאֵהֶל מוֹדַע בְּבֹאֵי לְפָנֶיךָ שָׂרָף: ד ע
- וְכָל אִשָּׁה לֹא יִקְרָא ד א ב
- וְהָיָה אִם מַעֲשֵׂי הָעֵדָה נִגְשָׁתוּ לְשִׁנְגָה וְעוֹשֵׂה כָל הָעֵדָה פָּר בִּן קָרָה אֲחֵר: לַעֲלֹל לִירֵחַ יִנְחֹל יָלִי וְנִתְחַנְתּוּ וְנִסְכּוּ כְּמִשְׁפָּט שְׂרָפָתוֹ עוֹמֵם אֲדוֹר לְחֻתָּה: וְקָרָא טו ז
- וְאִמְרָה מִפְּקֹל לָהֶם קֹדֶשׁ עִמָּכֶם אֶת עֲבָדֵי אֲדוֹנֵיכֶם וְהִרְבִּיתְכֶם אֶת שְׁלֹמֹה בְּתוֹ עַל הַדְּרָכָה אֲשֶׁר לִי וְהִרְבִּיתְכֶם אֶת אֵל הַחַיִּים: מ
- וְקִשַׁח אֹתוֹ שֶׁן צִדּוֹק הַכֹּהֵן וְנָתַן קִרְבִּיא לְמִלֵּךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְתִקְעֹתֶם בְּשֹׁפָר וְאִמְרֹתֶם יִידֵי הַקֹּהֵל שְׁלֹמֹה: מ
- שְׁמַע נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגִּדּוֹל אֶתָּה וְרֵעֶיךָ הַיִּשְׁבִּים לְפָנֶיךָ כִּי אֲנִישׁ מוֹתֵה הָקֹדֶשׁ כִּי דִגְדַּי מִבְּיֵא אֶת עֲבָדֵי צִדּוֹק: נ
- כִּי יִקְרָם בְּקִבְרֶךָ נִבְיָא אוֹ חֲלָם חֲלָם וְנָתַן וְנָתַן אֲלֵיךְ אֹתוֹ אוֹ מוֹתֵת: דברים יב ח
- בְּנֵי עַמָּךְ אֲדוֹר וְקִשַׁח וְקִבֵּל אֲהֵרֹן לְקַדְּשֵׁנּוּ קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הָיָה וְכָזִיז עַד עוֹלָם לְהִקְשִׁיר לִפְנֵי יְיָ לְשִׁרְתוֹ וְלִבְרָךְ בְּשִׁמּוֹ עַד עוֹלָם: דברי הימים א גג
- שָׁעַת הַהִיא וְהַכֹּהֵל יְיָ אֶת הַבַּיִת הַזֶּה לְשֵׁאת אֶת אֲרֹן בְּרִית יְיָ לַעֲמֹד לִפְנֵי יְיָ לְשִׁרְתוֹ וְלִבְרָךְ בְּשִׁמּוֹ עַד יוֹסֵם יוֹהֵי: דברים יח
- וְקָרָה הַיָּא מַפְסִינִים וְכָל הַפָּסִיף לֹא יִשּׁוּ בָּהּ: משלי יט טו

»

תוספות הרא"ש

מ"ח הדר"י ושרף אחריו כאשר שרף את הפר הראשון וה"ל למכתב כאשר שרף את פרו מה ת"ל הראשון (שיהא) ראשון (לכל העבודה) (לפר העדות) לכל מצעושי: דתי"ה והקריב את אשר לחטאת ראשונה. כותב עולה ויורד בשמיעת קול ובטויו שפטים וטומאת מקדש וקדושי כתיב: אלא זה בנין אב שיהא חטאת קודמת לעולות הבאים עמהם: וקרי"ש דאפילו חטאת העוף קודמת לעולת הכהמה. ואצי"ג דכהמה עדיפא דדרי מין זבחי. דלכחי אחי קרא ויזרח. דאי לחטאת בהמה הא לא צריך קרא דרם חטאת קודם לרם העולה שהוא מרובה. אלא לאשמעי' דאי מתרמי חטאת העוף דראובן ועולת בהמה דשמעון דקודמת חטאת העוף.

אבל בזה גברא לא משכחת דמיתו חטאת העוף ועולת בהמה: לחצת חסר כתיב. אלא לימיר דמעלת חטאת זו חסירה ממעלת שאר חטאת: (רס"פ) (מ"ט) האי ייחידו והאי דצבור וצבור קורמין ליחיד אפי' הוא נשיא. והא דאמר' בפ"ק דר"ה (דף טו') מלך דצבור מלך כנסס תחילה לדון החם שאני כדמפרש טעמא לאו אורח ארעא למיתב מלכא אבראי. ואבאי מקמי דלפרש חרון אף: ואופר שפע נא יהושע הכהן הגדול. מאי ואומר וכו"ת שאני צדוק הכהן דהוא משמש באורים ותומים וה"ל כמו נביא כמו (במדבר כז) ולפני אלעזר [הכהן] יעמוד וישאל לו במשפט האורים (ותומים) ויהושע נביא היה ואפי"ה היה צריך לאלעזר. אבל כה"ג שאני משמש באורים ותומים לא עדיף מנביא ה"ל שפע נא יהושע ובכתי שני היה זכר פסק אורים ותומים (קודם): שפח בשמן המשתה קודם למירוב בגדים. והי"ג איתא במסכת נזיר ר"פ כח גדול משוח בשמן המשתה ומרובה בגדים משוח בשמן המשתה עדיף דבביא פר הבא על כל המצות אבל מרובה בגדים לא. ותימה האיך הוה ב' כתיבים גדולים כאחד. יי"ט שאירע טומאה לכהן משוח. אחר שגזי ואשיחו המלך השמן המשתה (ואינו) [ומיתן] מרובה בגדים לשמש תחתיו. לא נזכיר דא"כ ה"ל למכתב משוח בשמן המשתה קודם למרובה בגדים שעבר כדאמרין מרובה בגדים קודם למשיח שעבר ועור דהתם בנזיר ה"ל לימיר משוח בשמן המשתה עדיף דחזי לעבודה ומרובה בגדים לא חזי לעבודה כדאמרן התם מרובה בגדים ומשיח שעבר מרובה בגדים עדיף דאילו מרובה בגדים עבדי עבודה ואילו משוח שעבר לאו בר עבודה הוא דאניו ראו לא לכה"ג ולא לכהן הדיוט. ופי' חר"ר מ"ה מאוברא דכגון [שגלא] [אן] שחלה כה"ג ואוקמוה אחר תחתיו וביזן ששימש ימים רבים ככה"ג מסתמא אין מעבירין אותו אף כששבו או שנתרפא דרדוקא בארע קרי שהשני אינו משמש אלא לפי שעה חוזר ראשון לעבודתו: מירובה בגדים קודם למשיח שעבר. כגון שאירע קרי לכה"ג קודם שגזי שמן המשתה ומשחו אחר תחתיו ומת כה"ג ומינו אחר תחתיו אחר שגזי שמן המשתה. ומה שלא מינו משוח שעבר (אצי"ס) [אפשר] שהאחר נחנכם ותגעהל יתור או שמא עי"פ מלך מינורו כמו שמצינו שהיו נחמנים עפי" מלך בבית שני ברביי דמים (וימא דף ח: יח. יבמות סא.) **אבטיא** להו לענין טומאה סגן ומשוח מלחמה איוז מהן קודם. הך בעיא איתא נמי בנזיר בריש כ"ג ואין (וכתב) שם לענין טומאה. אלא סגן ומשוח מלחמה מאי. ומשום דקאי אמתניתין כה"ג וזיר שהיו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה ר' אלעזר אומר יטמא כה"ג ואל יטמא נזיר. וחכ"א יטמא נזיר ואל יטמא כה"ג. ועלי' קאי הבעי' משוח מלחמה וטגן שאי. אבל הכא מתניתין בקרימה להחיותו איירי ומשום הכי הוצרך לפרש לענין מאי (והא דלא במביא) [ונפשיטא] ליה לענין החיות משוח מלחמה קודם לפי שהוא ערכי מלחמה וחי ישראל תליין בו אבל לענין

פרשת פר כהן משיח כתיבא ברישא ^(ז) והדר כתיבא פר העלם דבר של צבור. ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת דהיינו לפר כהן משיח למה ליה למיהדר וכתב כאשר שרף את הפר הראשון: **וכפר** צעדו. והדר וצעד צימו וצעד כל קהל ישראל: פר דעזות כוכבים היו עולה: **חסירא אל"ף**. למימרא דעולה קדמה: **כמשפט כפיז ציב**. כפר דעזות כוכבים דכמר כתיבא **אוליין** ועולה ברישא כתיבא: **שעיר יחיד קודם לכבש יחיד**. כגון שהיו שנים זה הביא כשבה וזה הביא שעירה: **סגן נכרנסא צאליס**. דעזו אליה טעונה אליה: **בגין יוס**. בגלל יוס. כגש גלל עומר וכבשים בגלל שמי הלחם: **בתנ"י עומדים בקלנל**. הא"ש למשכב זכור ^(ז): **גב' אמו קודמא ליונא**. דלית לה וילתא טפי: **ותנס קודם למלך ישראל** שאין כל ישראל ראויין לחכמה **אזל מלך כל ישראל ראויין למלכות**: **מלך קודם לנסן גיזר**. מדלאמר מלך לכהן גדול קמו עמכם מעבדי אדוניכם **ונע"כ אלפסיה קאמרן** חלמא מלך עדיף: **אמרנאל**. שממונה על כולם ואין משיצין על דבריו: **גוצר**. הממונה על האולרות

כהן משיח פרק שלישי הוריות

יג.

שצמקדש: **איבעיא להו לענין טומאה**. ליטמא למת מזוה סגן ומשוח מלחמה אי זה מהם קודם: **לפחיתו**. הוא קודם לסגן משום דלצבור כריכים טו למשוח מלחמה לצורך מלחמה טפי משגן: **דכפוי ויבדל**. אסגן. אלמא כהן עדיף מלוי: **נכלל ארוה**. כענין. לא מלא נח קללה לכנען גדולה מזו שיהא עבד ללחוי

מכאן שכל עבד הרי הוא בכלל ארוה: **הכל רואין לישא גיורם**. שמתרליין לישא גיורת מלישא משותחררת: **משותררם לא היספ כחוקש שמור**. דסתם שפחה מוסקרת. לשון אחר גיורת צעילא ללאגורי ומשמרת עממה לפי שדעתה להתגירי אבל שפחה אין צידה לשחרר עממה ואינה משמרת עממה: **מפני מה הכל** ^(א) **מושלן צעכצבים**. כלומר מפני מה נמנה מפלה ימירה לעכברים שנרדפין מזיר מזיר: **אמר להם מפני שסורין רע**. שירז לנס רע הוא יומר מדלי. סורו שר שלום כדאלמר (צ"מ דף נט:): בגר שסורו רע דהיינו יצר הרע ששר שלו רע הוא: **מאי היא**. היכי הוי סורין רע: **אמר רבא אפילו גלימי**. דלאו מאלכל ולית בזה הגהא אפי' הכי גיילי להו: **גיילי**. נושכין: **שופתא**.

הבאים עמהם וקי"ל: דיאפילו חטאת העוף קודמת לעולת בהמה יפר עבודת כוכבים קודם לשעיר עבודת כוכבים **אמאי** האי חטאת והאי עולה אמרי במערבא משמיה ^(א) **ירבא** בר מרי חטאת עבודת כוכבים חסירא אל"ף ^(א) **לחמת כתיב** ירבא אמר כתיב ביה **ישעיר** עבודת כוכבים קודם לשעיר נשיא מ"ט האי צבור והאי יחיד ישעיר נשיא קודם לשעירות יחיד מ"ט האי מלך והאי הדיוט ישעירות יחיד קודמת לכבשת יחיד והא תניא כבשת יחיד קודמת לשעירות יחיד אמר אביי תנאי היא מר סבר שעירה עדיפא שכן נתרבתה אצל עבודת כוכבים ביחיד ומר סבר כבשה עדיפא שכן נתרבתה באליה **יעומר** קודם לכבש הבא עמו ישתי הלחם קודמים לכבשים **הבאים עמהם** זוה הכלל דבר הבא בגין ליום קודם לדבר הבא בגין לחם: **בתנ"י** ^(א) **האיש קודם לאשה** להחיות ולחשב אבדה ^(א) **והאשה קודמת לאיש לכסות** וילוחציא מבית השבי יבזמן ששניהם עומדים בקלקלה האיש קודם לאשה: **גב' ת"ר** היה הוא ואביו ורבו בשבי ^(א) **הוא קודם לרבו** ורבו קודם לאביו יאמנו קודמת לכולם חכם קודם למלך ישראל חכם שמת אין לנו כינאז בו מלך ישראל שמת כל ישראל ראויים למלכות מלך קודם לכהן גדול שנאמר ^(א) **ויאמר המלך (אליהם) [להם] קחו עמכם** ^(א) **(או מ)עבדי אדוניכם וגו'** כהן גדול קודם לנביא שנאמר ^(א) **ומשה אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא הקדים צדוק לנתן ואומר ישמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעך וגו' יבול הדיוטות היו ת"ל כי אנשי מופת המה ואין מופת אלא נביא שנאמר** ^(א) **ונתן אליך אות או מופת צמשוח בשמן המשחה קודם למרובה בנדים מרובה בנדים קודם למשיח שעבר מחמת קריי משיח שעבר מחמת קריי קודם לעבר מחמת מומו עבר מחמת מומו קודם למשוח מלחמה משוח מלחמה קודם לסגן סגן קודם לאמרכל מאי אמרכל אמר רב חסדא אמר כולא אמרכל קודם לגובר גובר קודם לראש משמר ראש משמר קודם לראש בית אב ראש בית אב קודם לכהן הדיוט איבעיא להו לענין טומאה סגן ומשוח מלחמה איזה מהם קודם אמר מר זוטרא בריה דרב נחמן ת"ש דתניא סגן ומשוח מלחמה שהיו מהלכים בדרך ופגע בהם מת מצוה ^(א) **מיטב שיטמא משוח מלחמה מאי יטמא סגן** שאם יאירע בו פסול ככהן גדול נכנס הסגן ומשמש תחתיו והתניא משוח מלחמה קודם לסגן אמר רבינא כי תניא הדיא להחיותו: **בתנ"י** ^(א) **יכתבן קודם ללוי לוי לישראל לישראל לממזר וממזר לנתנין ונתנין לגר וגר לעבד משוחרר אימיתי בזמן שכולם שוים אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ: גב' ת"ר** כהן קודם ללוי שנאמר ^(א) **(ו)בני עמרם אהרן ויבדל אהרן (להקדישן) קדש (ה)קדשים לוי קודם לישראל שנאמר** ^(א) **בעת ההיא הבדיל ה' את שבט הלוי (א) [מתוך] וגו' ישראל קודם לממזר שזה מיוחס וזה אינו מיוחס ממזר קודם לנתנין זה בא מטמא כשרה וזה בא מטמא פסולה נתין קודם לגר זה גדל עמנו בקדושה וזה לא גדל עמנו בקדושה גר קודם לעבד משוחרר זה היה בכלל ארור וזה לא היה בכלל ארור: אימיתי בזמן שכולן שוין כו': מה"מ א"ר אחא ברבי חנינא דאמר קרא ^(א) **יקרה מפנינים** ימכחן גדול שנכנסם לפני ולפנים תניא רשב"י אומר ברין הוא שיקדים עבד משוחרר לגר שזה גדל עמנו בקדושה וזה לא גדל עמנו בקדושה אלא זה היה בכלל סארור וזה לא היה בכלל ארור שאלו תלמידיו את רבי אלעזר ברבי צדוק מפני מה הכל רצין לישא גיורת ואין הכל רצין לישא משוחררת אמר להם זו היתה בכלל ארור וזו לא היתה בכלל ארור דבר אחר זו היתה בחזקת שמור וזו לא היתה בחזקת שמור שאלו תלמידיו את רבי אלעזר מפני מה הכלב מכיר את קונו ותתול אינו מכיר את קונו אמר להם ומה האוכל ממה שעכבר אוכל משכב האוכל עכבר עצמו עאכ"ו שאלו תלמידיו את ר"א מפני מה הכל' מושלים בעכברים מפני שסורין רע מאי היא רבא אמר אפילו גלימי גיצי****

רב

הא דאמר' בפ"ק דר"ה (דף טו') מלך דצבור מלך כנסס תחילה לדון החם שאני כדמפרש טעמא לאו אורח ארעא למיתב מלכא אבראי. ואבאי מקמי דלפרש חרון אף: ואופר שפע נא יהושע הכהן הגדול. מאי ואומר וכו"ת שאני צדוק הכהן דהוא משמש באורים ותומים וה"ל כמו נביא כמו (במדבר כז) ולפני אלעזר [הכהן] יעמוד וישאל לו במשפט האורים (ותומים) ויהושע נביא היה ואפי"ה היה צריך לאלעזר. אבל כה"ג שאני משמש באורים ותומים לא עדיף מנביא ה"ל שפע נא יהושע ובכתי שני היה זכר פסק אורים ותומים (קודם): שפח בשמן המשתה קודם למירוב בגדים. והי"ג איתא במסכת נזיר ר"פ כח גדול משוח בשמן המשתה ומרובה בגדים משוח בשמן המשתה עדיף דבביא פר הבא על כל המצות אבל מרובה בגדים לא. ותימה האיך הוה ב' כתיבים גדולים כאחד. יי"ט שאירע טומאה לכהן משוח. אחר שגזי ואשיחו המלך השמן המשתה (ואינו) [ומיתן] מרובה בגדים לשמש תחתיו. לא נזכיר דא"כ ה"ל למכתב משוח בשמן המשתה קודם למרובה בגדים שעבר כדאמרין מרובה בגדים קודם למשיח שעבר ועור דהתם בנזיר ה"ל לימיר משוח בשמן המשתה עדיף דחזי לעבודה ומרובה בגדים לא חזי לעבודה כדאמרן התם מרובה בגדים ומשיח שעבר מרובה בגדים עדיף דאילו מרובה בגדים עבדי עבודה ואילו משוח שעבר לאו בר עבודה הוא דאניו ראו לא לכה"ג ולא לכהן הדיוט. ופי' חר"ר מ"ה מאוברא דכגון [שגלא] [אן] שחלה כה"ג ואוקמוה אחר תחתיו וביזן ששימש ימים רבים ככה"ג מסתמא אין מעבירין אותו אף כששבו או שנתרפא דרדוקא בארע קרי שהשני אינו משמש אלא לפי שעה חוזר ראשון לעבודתו: מירובה בגדים קודם למשיח שעבר. כגון שאירע קרי לכה"ג קודם שגזי שמן המשתה ומשחו אחר תחתיו ומת כה"ג ומינו אחר תחתיו אחר שגזי שמן המשתה. ומה שלא מינו משוח שעבר (אצי"ס) [אפשר] שהאחר נחנכם ותגעהל יתור או שמא עי"פ מלך מינורו כמו שמצינו שהיו נחמנים עפי" מלך בבית שני ברביי דמים (וימא דף ח: יח. יבמות סא.) **אבטיא** להו לענין טומאה סגן ומשוח מלחמה איוז מהן קודם. הך בעיא איתא נמי בנזיר בריש כ"ג ואין (וכתב) שם לענין טומאה. אלא סגן ומשוח מלחמה מאי. ומשום דקאי אמתניתין כה"ג וזיר שהיו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה ר' אלעזר אומר יטמא כה"ג ואל יטמא נזיר. וחכ"א יטמא נזיר ואל יטמא כה"ג. ועלי' קאי הבעי' משוח מלחמה וטגן שאי. אבל הכא מתניתין בקרימה להחיותו איירי ומשום הכי הוצרך לפרש לענין מאי (והא דלא במביא) [ונפשיטא] ליה לענין החיות משוח מלחמה קודם לפי שהוא ערכי מלחמה וחי ישראל תליין בו אבל לענין

טומאה מספקא ליה אי סגן עדיף לא שהוא מוזמן לשמש תחת כה"ג:

עין משפט

נר מצוה

נא א מיי פ"ט מה'ל תמידין ותוספין הלכה ז:

גב ב מיי שם ה' ז:

גב ב מיי שם ה' ז:

גד ד ד ר ד מיי שם הלכה ז:

גה ח ט י מיי שם הל"ט:

גו ב טושיע יו"ד פ' רנב ספף ח כהניא:

גו ל מיי פ"ח מה'ל ממונות עמים הל' טו סמג עשין קסב טושיע יו"ד פ' רנב ספף ח:

גה מ ב מיי וסמג שם טושיע יו"ד פ' רנב ספף ח:

גה ב מיי פ"ג מה'ל אבדה הלכה א טור שריע יו"ד פ' רנב ספ'י

גה וס' רנב ספ'י:

ג ע מיי שם הלכה ז ופ"ה מה'ל מ"ח הלכה א סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י:

ג ט סמג עשין יז טור שריע יו"ד פ' רנב ספף יז וס' רנב ספ'י: